

**UNIVERSITY
OF TURKU**

This is a self-archived – parallel-published version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details. When using please cite the original.

AUTHOR Veli Pekka Toropainen

TITLE Joose Hakkisen perhe Loimaan Piltolasta

YEAR 2025

VERSION Author's accepted manuscript

CITATION Toropainen, Veli Pekka 2025: Joose Hakkisen perhe Loimaan Piltolasta. - Aninkainen 29 (4): 37-40.

Joose Hakkisen perhe Loimaan Piltolasta

Tuleva Talollinen Joose Simonpoika Hakkinen syntyi noin vuonna 1638 ilmeisesti Loimaan Piltolassa. Hänen isänsä Simo Sipinpoika Hakkinen syntyi noin vuonna 1598 ja hänet haudattiin 12.10.1684. Isä Simo oli talollisena Hakkisella vuodesta 1634. Joosen äiti Anna Lassintytär syntyi noin vuonna 1610 ja hänet haudattiin 14.5.1686. Joosen vaimo Anna Jaakontytär jää lähteissä muuten tuntemattomaksi.

Maaliskuussa 1681 Joose Hakkinen maksoi yli oman osansa korjaamat puoli kuormaa heiniä Ilmaristen Matti Luukkaanpojalle.¹ Loimaan Hattulan Jaakko Jaakonpoika Seppälä ja Pesänsuon Erkki Antinpoika määrättiin puolestaan Loimaan käräjillä 28.2.1682 tutkimaan kytömaa, josta Joose ja Piltolan Esko Sipinpoika Krapa riitelivät keskenään.²

Elokuussa 1682 kirkkoherra Kristian Procopaeus kertoi oikeudelle, että sotamiehen leski Kerttu Mikontytär Peltoisista harjoitti harhaoppisuutta puhaltamalla suolaan. Tämän oli kirkkoherralle kertonut ratsumiehen vaimo Vappu Heikintytär Peltoisista. Vapun mukaan ihmiset hakeutuivat Kertun luo tästä syystä. Vappu itse oli nähnyt Kertun puhaltavan suolaan saunan lavolla. Väki tuli kylään toisiin taloihin ja lähetti Kertulle pyynnön saapua taikomaan heille. Vapun mukaan ainakin Hattulan Heikki Antinpoika, Piltolan Liisa Sipintytär ja Joose Simonpoika, Mäenpään Yrjä Yrjänpojan vaimo Aune Erkintytär ja Juvan Vappu Simontytär olivat hakeneet Kertulta apua. Kerttu kielsi tämän, mutta Vappu sanoi, että Peltoisten Heikki Erkinpoika, jonka luona Kerttu majaili, osaisi kertoa asiasta lisää. Lisäksi Kerttu oli haukkunut häntä huoraksi, lumpuksi ja Huittisten juoksijaksi, minkä kaiken Kerttu kielsi. Juttu lykättiin, sillä todistajia ei ollut haastettu paikalle.³

Helmikuussa 1683 jatkettiin sotamiehen leski Kerttu Mikontyttären suolaan puhaltamisen käsittelyä. Todistaja Maria Krekintytär Kemppilästä kielsi ensin tietävänsä asiasta, mutta kertoi sitten, että hänen äitinsä sisaruksen lapsi Joose Simonpoika Piltolasta oli tullut hänen luokseen ja antanut hänelle palan sianihraa ja pyytänyt häntä menemään Kertun luo, jotta tämä olisi Marian sanojen mukaan katsonut rupeen. Tämä oli tapahtunut siksi, että Joosen vaimolla Anna Jaakontyttärellä oli haava poskessaan. Maria oli antanut ihran Kertulle, joka oli mennyt lavolle. Tultuaan alas lavolta oli Kerttu antanut ihran takaisin Marialle ja käskenyt sivellä sillä haavaa. Joosen mukaan haava oli tullut maasta. Kun ihralla oli sitten sivelty haavaa, oli poski tullut paremmaksi. Maria kertoi olevansa 19-vuotias eikä nähneensä mitään taikuutta harjoitettavan tässä tilaisuudessa. Maria sanoi kysyneensä, kelpasiko ihra parantamiseen. Kerttu oli omien sanojensa mukaan vastannut, ettei tiennyt ja oli antanut ihran takaisin Marialle. Lisäksi hän oli antanut palttinan palasesta tehdyn laastarin, johon oli sivelty vähän kalkkunan rasvaa. Maria kielsi saaneensa muuta kuin ihran.⁴

Myös Juvan Vappu Simontytär ja Piltolan Liisa Sipintytär olivat hakeneet apua Kertulta ensin mainittu lapsensa silmävaivoihin ja jälkimmäinen äitipuolensa paiseisiin. Molemmat sanoivat vaivan nousseen maasta ja parantamiseen käytetyn ihraa. Anna Jaakontytär kertoi kaatuneensa ja saaneensa haavan sormeensa, jota kovin särki. Hän oli arvellut siihen tulleen vihat eli nouseman maasta. Hän oli siksi antanut ihran palasen miehelleen ja pyytänyt tätä hakemaan apua Kertulta, jotta tämä lukisi siihen. Käsi olikin tullut paremmaksi, mutta Annan silmä oli kipeytynyt ja hän oli saanut ruven nenänsä juureen. Kun hän oli sivellyt niitä samalla ihralla, olivat molemmat tulleet paremmaksi. Anna kertoi saaneensa tiedon Kertun parantajan taidosta Liisa Sipintyttäreltä sen jälkeen, kun tämä oli hakenut apua äitipuolelleen. Aune Erkintytär puolestaan oli hakenut apua sairaalle härälleen. Kertun lisäksi tuomittiin myös Anna, sillä tämä oli pyytänyt puhaltamaan. Hän sai 40 markan sakon ja joutui julkiseen kirkonrangaistukseen.⁵

¹ KA, Loimaan käräjät 22.—24.3.1681, 120.

² KA, Loimaan käräjät 28.2.1682, sp.

³ KA, Loimaan käräjät 25.—28.8.1682, 228—229.

⁴ KA, Loimaan käräjät 12.—14.2.1683, 9—15.

⁵ KA, Loimaan käräjät 12.—14.2.1683, 9—15.

Huittisten Kärväselän Katri Martintytär vaati lokakuussa 1684 poikansa Jaakko Tapaninpojan sotamiehen palkan jäännöstä Joose Simonpojalta. Joose esitti oikeuden tuomion 9. tammikuuta 1678, jonka mukaan Jaakon vaimo Riitta Heikintytär Krekilästä oli vaatinut samaa ja saanut tynnyrillisen viljaa, johon hän oli tyytynyt.⁶ Syyskuussa 1686 Joose kertoi jakaneensa perinnön isänsä Simo Sipinpojan ja äitinsä Annan jälkeen Hakkisen talosta sisarustensa kanssa. Nämä olivat edesmennyt Simo Simonpoika, jolla oli leski Vappu Yrjäntytär, sekä sisaret Liisa ja Maisa. Veljen leski sai 20 kuparitaalaria ja kumpikin sisar kymmenen taalaria. Sekä käly että sisaret ilmoittivat tyytyvänsä tähän.⁷ Helmikuussa 1688 Huittisten Kärväselän Katri Matintytär ilmoitti tyytyvänsä siihen, että Piltolan Joose Simonpoika maksoi hänelle puoli tynnyriä viljaa hänen poikansa Jaakko Tapaninpojan kasvatuksesta ja vaatteista. Edesmennyt Jaakko oli marssinut Joosen sotamiehenä kentälle.⁸

Joose esitti Loimaan käräjillä 14.5.1688 lääninkirjanpitäjä Anders Bangen 12.3.1688 päivämäärän kirjeen, jonka mukaan hänen tilansa maanluonto tuli tutkia käräjillä. Tila oli kirjattu vuonna 1685 kruununvouti Johan Sundströmin toimesta kruununtilaksi. Entinen lautamies Lassi Antinpoika Pesänsuolta, joka oli yli 80-vuotias, kertoi, että hän oli kuullut tilan aina mainittavan perintötilaksi. Samoin todistivat 70-vuotias Mikko Eskonpoika Piltolasta sekä yli 80-vuotias Tuomas Sipinpoika Karhulasta, joka oli ennen viljellyt Joosen tilaa. Yli 30 vuotta lautamiehenä toiminut Heikki Pertunpoika, muu lautakunta ja käräjärahvas todistivat samalla tavalla, mikä annettiin Jooselle todistukseksi.⁹

Vesikosken Sipi Mikonpoika syytti lokakuussa 1688 Joose Simonpoikaa tuohen vetämisestä Vesikosken talollisten metsästä. Asia lykättiin seuraaville käräjille, joille todistajat oli haastettava.¹⁰ Joose todisti syyskuussa 1689 lautamies Juha Pertunpojan Karhulasta kanssa, että hän oli luvannut sotamiehelleen Jaakko Tapaninpojalle vain 120 kuparitaalaria eikä lehmää ja viljatynnyriä, kuten tämän äiti Katri Matintytär Huittisten Kärväselästä nyt vaati. Joose oli tuomittu 9.1.1678 maksamaan Jaakon vaimolle Riitta Heikintyttäreille tynnyrin viljaa ja 24.2.1688 hänen äidilleen Katrille puoli tynnyriä viljaa pojan vaatettamisesta ja elättämisestä. Oikeus katsoi, että Joose oli jo maksanut riittävästi Jaakon omaisille.¹¹ Maaliskuussa 1691 määrättiin Piltolan Joose Hakkinen ja saman kylän Esko Sipinpoika jakamaan riitelemänsä kytömaa puoliksi, sillä heillä ei ollut todistajia asiassa. Lisäksi Eskon tuli maksaa Joosen pojan Yrjän paimenen palkkaa 14 markkaa.¹² Kesäkuussa 1691 Joose Hakkinen tuomittiin puolestaan kolmen hopeamarkan sakkoon, kun ei ollut kunnostanut tieosuuttaan käskystä huolimatta.¹³

Joose Hakkinen syytti kesäkuussa 1692 Karhulan Juha Pertunpoikaa siitä, että tämä oli väittänyt hänen maksaneen kiertelevälle loitsu-ukolle Kana-Paavolle, jotta hänen tyttärensä saisi puolison. Juha kielsi puhuneensa tällaisia ja väitti Joosen keksineen jutun kateudesta. Joosen naapuri Esko Sipinpoika todisti Juhan puhuneen tällaisia humalassa joitakin kertoja. Kukaan pitäjässä ei kuitenkaan tiennyt, oliko Paavo harjoittanut taikojaan Loimaalla ollessaan, joten Juha tuomittiin korvaamaan Jooselle syntynyt vahinko.¹⁴

Joose syytti lokakuussa 1697 puolestaan Karhulan Mikko Tuomaanpoikaa siitä, että tämä olisi varastanut hänen karjastaan kaksi viikkoa aiemmin ja teurastanut sen metsässä Karhulan karjakujan päässä vähän matkan päässä kylästä, missä Mikko asui. Lihat ja nahka, jonka Mikko oli sitonut köydellä, olivat löytyneet hänen ladostaan Kellariniityltä. Heikki Juhanpoika Suutari Karhulasta ja hänen lankonsa Jaakko Sipinpoika olivat löytäneet kaksi yötä hänen katoamisen jälkeen korvat ja hännän mainitusta paikasta karjakujalta. Mikon velipuolen tytär Vappu Matintytär

⁶ KA, Loimaan käräjät 13.—16.10.1684, 124.

⁷ KA, Loimaan käräjät 15.—17.9.1686, 9.

⁸ KA, Loimaan käräjät 24.—29.2.1688, 126.

⁹ KA, Loimaan käräjät 14.5.1688, sp.

¹⁰ KA, Loimaan käräjät 11.—13.10.1688, 481.

¹¹ KA, Loimaan käräjät 23.—25.9.1689, 374.

¹² KA, Loimaan käräjät 7.—10.3.1691, 132.

¹³ KA, Loimaan käräjät 22.—23.6.1691, 319.

¹⁴ KA, Loimaan käräjät 7.—8.6.1692, 207—208.

Karhulasta todisti valan vannottuaan, että oli tunnistanut kyseisen köyden kuuluvan Mikolle. Sen sijaan saavia, johon lihat oli laitettu, hän ei tunnistanut. Heikki Juhanpoika Karhulasta puolestaan todisti valan vannottuaan, että Karhulan Juha Tuomaanpojalta oli kadonnut samaan aikaan härän kanssa tynnyri ja 15 kappa kauroja. Miehet olivat löytäneet etsiessään korvat ja hännän sekä palanneet kylään hälyttämään muun väen ja lähettämään sanan Jooselle, joka oli kaivannut härkäänsä. Tällöin Mikko Tuomaanpoika oli sanonut todistaja Nissi Pertunpojalle, että häneltä oli kadonnut saavi. Samalla Mikko oli kieltänyt Nissia ilmaisemasta asiaa kenellekään. Koska kaikki todistajat eivät olleet paikalla, lykättiin juttu seuraaviin kärkeihin.¹⁵

Joosen ja Anna lapsista Marketta Joosentytär avioitui 6.1.1693 Loimaan Kuninkaisten Matti Tuomaanpoika Kuidun kanssa. Marketta kuoli Kuidun emäntänä 11.5.1729.

Juha Joosenpoika mainitaan Loimaan ensimmäisessä rippikirjassa. Leski Liisa Vilpunnytär Turusta kertoi maaliskuussa 1705, että hänen lankonsa Jaakko Joosenpoika Isostaperästä oli antanut kirjoittaa hänen edesmenneen miehensä Yrjö Joosenpojan vanhempien perunkirjoituksessa hänen Liisan myötäjäisiksi muun muassa 65 taalarin arvoiset tuvan, luhdin ja kaksi pientä kamaria. Appi Joose oli jo eläessään saanut Turun kämnerinoikeudelta tuomion, jonka mukaan Yrjön oli ollut ostettava ne rahalla. Nyt Liisa halusi asian korjattavaksi, jotta hänen poikansa voisi saada perintönsä. Yrjön sisaren Marketta Joosentyttären mies Matti Tuomaanpoika Kuitu Kuninkaisista valitti samalla, että Jaakko oli jättänyt perinnönjaosta pois kaksi härkää. Jaakon mukaan kämnerinoikeuden tuomiossa oli kyse Yrjön ja hänen veljensä Juha Joosenpojan välisistä maksuista, ei Liisan saamista rakennuksista. Härät hän oli käyttänyt isän verojen maksuun ja hautajaisiin. Lisäksi joku Naantalın porvari oli vaatinut häneltä kaksi viljatynnyriä isän velkoja, eikä niitä ollut viety perunkirjoitukseen. Koska kyseistä kämnerinoikeuden tuomiota ei nyt ollut käsillä, lykättiin asia.¹⁶

Perheen tytär Vappu Joosentytär syntyi 1663 ja kuoli naimattomana 26.4.1732 Hakkisella. Marraskuussa 1708 Piltolan Jaakko Joosenpoika valitti, että hänen naapurinsa Yrjö Matinpöika oli kutsunut hänen alaikäistä poikaansa Mattia varkaaksi. Saman kylän Matti Matinpöika todisti, että kun osapuolet olivat palanneet vuoden 1707 käräjiltä kotiin, oli Jaakko kieltänyt naapureitaan kutsumasta lihallista sisartaan Vappu Joosentyttä villavarkaaksi. Tähän Yrjö oli huomauttanut, että Jaakon oma poikakin oli ollut mukana. Vapun mukaan tällainen puhe syntyi siitä, että hän löysi kesällä 1706 metsästä kahden viikon ikäisen lampaan, jota hän oli sitten ruokkinut. Asia oli jo sovittu niin, että Yrjö oli antanut Vapulle karoliinin.¹⁷ Lokakuussa 1711 Karhulan Vappu Joosentytär ja hänen veljensä Jaakko Joosenpoika Isostaperästä ilmoittivat sopineensa 11. marraskuuta 1704 heidän vanhemmistaan Joose Simonpoika Hakkisesta ja Anna Jaakontyttärestä tehdyn perunkirjoituksen perusteella niin, että Jaakko maksoi Vapulle vielä tynnyrin ja 15 kappa viljaa.¹⁸

Perheen pojista Mikko Joosenpoika syntyi 1680 ja haudattiin 26.2.1681. Pojista Jaakko Joosenpoika mainitaan vuodesta 1681. Tammikuussa 1692 Piltolan Matti Eskonpoika ja Jaakko Joosenpoika ilmoittivat pitäneensä syksyllä vahtia pelloillaan irti päässeiden vasikoiden ja lampaiden vuoksi. Saman kylän Juha Krekinpojalla ja Matti Mikonpojalla oli huonot aidat, ja niiden kautta kahdelle kantajalle oli syntynyt yhteensä 20 ohrakapan vahinko. Vastajat tuomittiin kumpikin korvaamaan kymmenen kappa.¹⁹ Kesäkuussa 1697 Piltolan Jaakko Joosenpoika pyysi saada ottaa viljelykseen Isonperän Holkerin tilan, jonka edellinen asukas Matti Sipinpoika oli jättänyt aivan autioksi. Koska hänellä oli takuumiehet veronmaksusta, annettiin tila hänelle. Jaakko asui kuitenkin myöhemmin Piltolassa.²⁰

Kesäkuussa 1708 Piltolan Jaakko Joosenpoika syytti Hirvikosken kengitysseppä Tuomas Matinpöikaa ja nimismies Lindqvistiä siitä, että nämä olivat päästäneet häneltä sian karkuun kaksi

¹⁵ KA, Loimaan käräjät 18.—19.10.1697, 513—514.

¹⁶ KA, Loimaan käräjät 11.—13.3.1705, 216—217.

¹⁷ KA, Loimaan käräjät 2.—4.11.1708, 876.

¹⁸ KA, Loimaan käräjät 19.—21.10.1711, 836—837.

¹⁹ KA, Loimaan käräjät 21.—23.1.1692, 73—74.

²⁰ KA, Loimaan käräjät 12.6.1697, 248.

vuotta aiemmin tullessaan perimään häneltä rästiveroja, jotka hän oli jo maksanut. Sian olivat pedot sitten syöneet seuraavana yönä. Vastaajat ja paikalla ollut lautamies Matti Knuutinpoika Haitulasta kuitenkin kiistivät tämän ja sanoivat, että sika oli joutunut petojen suuhun jo joitakin viikkoja aiemmin. Lisäksi Jaakko väitti, että nimismies oli edellisessä huhtikuussa ottanut häneltä nuoren jo yhden vuoden vetotöissä olleen härän hänen ollessaan työssä metsässä. Härkää oli tarvittu pitäjässä liikkuneelle upseerille, joka oli kerännyt heiniä. Jaakko ei ollut saanut härästään kuittia. Jaakon mukaan hän ei olisi voinut antaa sitä luonnossa, sillä hänen täytyi yksinään vastata kahdesta tilasta. Hänen vaimonsa oli halunnut lunastaa härän rahalla tai ohrilla, mutta sitä hänelle ei ollut sallittu. Nimismiehen mukaan härän olivat vieneet majoitusmestari Lars Jubbus ja kaksi ratsumiestä. Sen olisi saanut lunastaa takaisin yhdeksällä kuparitaalarilla seuraavan kahden viikon aikana, mutta Jaakko ei ollut sitä tehnyt. Jaakon mukaan kaksi lautamiestä oli arvioinut härän 14 taalarin arvoiseksi ja hän vaati nimismieheltä 20 taalaria, sillä osa hänen pelloistaan oli jäänyt kyntämättä. Koska asiaan liittyi kruunu, ei sitä voitu ratkaista ilman asianosaisten läsnäoloa.²¹

Kesäkuussa 1708 nimismies Lindqvist syytti Piltolan Jaakko Joosenpoikaa siitä, että tämä oli haukkunut häntä viisi viikkoa aiemmin sunnuntaina kirkkotiellä. Kun muut olivat ottaneet hattunsa pois päästä tervehtiäkseen nimismiestä, oli Jaakko sanonut: ”Kaikille hunsvoteille sitä hattua nostellaankin!”. Jaakko väitti, ettei hän ollut tarkoittanut nimismiestä, vaan sanonut ainoastaan muille, että he nostivat kaikille hattua. Todistajista Puujalkalan Jaakko Antinpoika ei kuullut Jaakko Joosenpojan kutsuvan nimismiestä liikanimellä, mutta hän oli puhunut hatunnostosta. Ilmaristen Perttu Martinpoika Kössi ei myöskään kuullut, että Jaakko olisi haukkunut nimismiestä. Nimismies oli heti vastannut Jaakolle: ”Häivyy näsäviisas, en minä kaipaa sinun hatunnostoasi.”. Samalla nimismies oli käsenyt häntä puhutellutta Puujalkalan Yrjä Krekinpoikaa laittamaan hatun päähänsä. Yrjä puolestaan kertoi, ettei hän huonokuuloisena ollut kuullut Jaakon sanovan mitään. Jaakko vapautettiin tästä syyteestä.²²

Marraskuussa 1709 nimismies Heikki Lindqvist valitti, että Piltolan Jaakko Joosenpoika Hakkinen oli jättänyt edellisenä rukoussunnuntaina 7. elokuuta kotiin vaimonsa Maalina Simontyttären, poikansa ja piikansa, vaikka näiden olisi pitänyt olla kirkossa. Nimismies ilmoitti myös haastaneensa pojan ja piian näille käräjille, mutta he eivät olleet ilmaantuneet paikalle. Jaakko selitti, että hän olisi ottanut heidät mielellään mukaansa käräjille, mutta he olivat sairastuneet tuhkarokkoon. Jaakko lupasi tuoda heidät seuraaville käräjille, mikäli hänelle myönnettäisiin lykkäystä niihin saakka. Seuraavaksi oikeuden eteen kutsuttiin Tuomas Eskonpoika Pesänsuolta. Tämä tiesi Jaakon mukaan, ettei hän ollut puimassa viljaa edellisen Matin päivän kirkonmenojen aikaan. Tuomas kielsi tietävänsä asiasta mitään, sillä heidän kyliensä välillä oli puoli peninkulmaa. Jaakko ilmoitti seuraavaksi, että hänen naapurinsa voisivat vapauttaa hänet tästä ilmiannosta. Kun kukaan heistä ei ollut paikalla, täytyi juttu lykätä seuraaville käräjille. Niille määrättiin saapumaan myös Jaakon poika Matti Jaakonpoika, piika Maria Martintytär ja sisar Vappu Joosentytär.²³

Maaliskuussa 1710 palattiin asiaan, jonka mukaan Piltolan Jaakko Joosenpojan vaimo Maalina Simontytär sekä muu talonväki olivat olleet poissa kirkosta rukouspäivänä. Piika Maria Martintytär kertoi, että koska kylän paimen oli ollut sairaana, oli hän mennyt aamulla emäntänsä kanssa Isoonperään ja ajanut edellään kahta härkää. Hän oli sitten ollut koko päivän metsässä paimenessa kyseisen kylän karjan kanssa. Jaakko ilmoitti, että hänen vaimonsa oli ollut pakko mennä Isoonperään vahtimaan ja ruokkimaan kolmea pientä lastaan, joista nuorin oli vain kolme vuotta vanha. Pojan puolestaan oli jäätävä kotiin vartioimaan riittä, jota oli lämmitetty ja olemaan muutenkin kotimiehenä. Muu talonväki vapautettiin ilmiannosta, mutta piialle tuomittiin varoitukseksi kaikille 40 hopeamarkan sakko.²⁴

²¹ KA, Loimaan käräjät 20.–22.6.1708, 409–411.

²² KA, Loimaan käräjät 20.–22.6.1708, 438–440.

²³ KA, Loimaan käräjät 2.–4.11.1708, 844–847; 2.–4.11.1709, 1191–1192.

²⁴ KA, Loimaan käräjät 7.–8.3.1710, 393–398.

Maaliskuussa 1710 varapastori Andreas Gummerus palasi käräjille ja syytti Isonperän Jaakko Joosenpoikaa siitä, että keväällä 1709, kun katkismuskuulustelu piti pitää hänen talossaan, hän ei ollut siivonnut paikkoja. Jaakko oli todennut, ettei hän aikonut siivota papiston vuoksi. Hän aikoi päästää siat sisään, mikäli nämä halusivat tulla. Papisto tuli tällaisiin tilaisuuksiin kuuden hengen vahvuudella ja neljällä hevosella, joita rengit hoitivat. Lopulta Jaakko pyysi kiivastuksissaan sanomiaan sanoja anteeksi ja tarjosi Gummerukselle neljää hopeataalaria hyvitykseksi. Häntä kehoitettiin osoittamaan papistoa kohtaan kuuliaisuutta.²⁵

Sisaruksista Anna Joosentytär avioitui 6.10.1701 Pöytyän Hypöisistä olleen Simo Pertunpojan kanssa. Marraskuussa 1704 Simo Pertunpoika vaati perinnönjakoa langoltaan Piltolan Jaakko Joosenpojalta tämän vanhempien jälkeen.²⁶

Matti Joosenpoika mainitaan Loimaan ensimmäisessä rippikirjassa. Kesäkuussa 1711 Isonperän Vappu Joosentytär haki veljeltään Jaakko Joosenpojalta samasta kylästä heidän edesmenneen veljensä Matti Joosenpojan perintöä, jota Jaakolla oli hallussaan 185 taalarin 14 äyrin verran. Lisäksi Matilla oli ollut saatavia 18 taalarin edestä. Perintö tuli jakaa kolmen veljen ja kahden sisaren välillä. Vapun osuudeksi siitä tuli 25 taalaria. Lisäksi Vapun oma perintöosuus oli 44 taalaria, joten hän tulisi saamaan kaikkiaan 70 taalaria. Kun summasta vähennettiin Jaakon saatavat Vapulta, tuli hänen lopulta saada vain 30 taalaria.²⁷

Pojista Yrjä Joosenpoika toimi porvarina Turussa. Hänen puolisonsa oli Liisa Vilpunnytär. Yrjä Joosenpoika sai porvarisoikeudet 16.4.1695 ja hän omisti talon ja tontin. Hänen appensa oli edesmennyt suutarimestari Vilppu. Takaajana hänellä oli erittäin varakas Kreki Poso. Loimaan käräjillä 13.10.1684 valitti Piltolan Riitta Yrjäntytär, että alaikäiset paimenpojat Yrjä Joosenpoika ja Mikko Matinpoika olivat ajaneet koirat hänen vasikoidensa kimppuun. Vasikat olivat paenneet metsään, missä sudet olivat pureet niistä viisi kuoliaaksi seuraavana yönä. Kun pojat ja heidän isänsä kielsivät syytöksen ja halusivat muun palveluskunnan todistamaan, jouduttiin juttu lykkäämään seuraaville käräjille, sillä nämä eivät olleet paikalla. Käräjillä 7.2.1691 Piltolan Esko Sipinpoika määrättiin maksamaan Yrjälle 14 kuparimarkkaa paimenen palkkaa. Lokakuussa 1695 Piltolan Jaakko Joosenpoika haki veljensä Turun porvari Yrjä Joosenpojan puolesta kuutta kuparitaalaria Inkilän Pentti Yrjänpojalta. Tämä oli ottanut rahat Yrjältä ja luvannut toimittaa sillä karjaa Yrjälle. Summa tuomittiin hänen oikeaksi velakseen Yrjälle.²⁸

Veli Pekka Toropainen

Joose Hakkisen perhe Loimaan Piltolasta. *Aninkainen*. Turun Seudun Sukututkijat ry:n jäsenlehti 4/2025, s. 35–40. Vuosikerta 29, Turku.

²⁵ KA, Loimaan käräjät 7.—8.3.1710, 398–400.

²⁶ KA, Loimaan käräjät 3.—5.11.1704, 699.

²⁷ KA, Loimaan käräjät 10.—12.6.1711, 366–367.

²⁸ KA, Loimaan käräjät 26.—29.10.1695, 483v; TKA TRO 62, 16.4.1695, 107.